

اتوبوس مدرسه؛ امنیت در جابه‌جایی دانش‌آموزان

تولید اتومبیل‌های موتوری کشیده شد. در آن زمان این کارخانه تنها کارخانه‌ای بود که در زمینه ساخت خودروهای ویژه‌ی مدرسه فعالیت می‌کرد، اما بعدها شرکت «پرنده آبی» هم به این شرکت پیوست و توانستند تحول جدیدی را در ساخت خودروهای مدارس که به اتوبوس تبدیل شده بودند، ایجاد کنند. در دوره‌های زمانی متفاوت اتوبوس‌های مدارس تغییر شکل دادند تا با طراحی‌های متفاوت و پیشرفته‌تر هر چه بیش‌تر به امنیت دانش‌آموزان توجه شود. در دهه ۱۹۳۰ رقابت کمپانی‌های مختلف برای ساخت اتوبوس‌های مدارس بالا گرفت، به طوری که نخستین اتوبوس مدرسه با ظرفیت بالا در سال ۱۹۳۲ ساخته شد. در سال ۱۹۳۹ بود که دکتر فرانک استاد دانشگاه کلمبیا، در کنفرانسی علمی ۴۵ مورد را برای استاندارد کردن اتوبوس‌های مدارس برشمرد که یکی از جالب‌ترین و اصلی‌ترین موارد رنگ اتوبوس‌ها بود. وی در مقاله خود پیشنهاد داد تا این اتوبوس‌ها برای

در بسیاری از شهرهای دنیا، شرکت‌های خودروسازی تخصصی سرویس مدارس را می‌سازند؛ به طور مثال عمده‌فعالیت برخی از آنها در ساخت اتوبوس‌های مدارس است.

نخستین بار در سال ۱۸۲۷ فردی در شهر لندن انگلیس به فکر راه‌اندازی سرویس رفت و برگشت مدرسه برای دانش‌آموزان افتاد و بدین منظور کالسکه‌های مدرسه ساخته شد که ظرفیت جابجایی ۲۵ دانش‌آموز را داشت.

اما این فکر در آن دوران گسترش یافت و منجر به تأسیس کارخانه‌ای شد که در سال ۱۸۸۶ میلادی در ایالت متحده آمریکا کالسکه مدرسه می‌ساخت. این کالسکه‌ها در آن زمان با نام‌های «درشکه مدرسه»، «خودروی مدرسه» و یا «درشکه بچه» معروف بودند و استقبال خانواده‌ها از این کالسکه‌ها رو به افزایش بود. بعد از این ماجرا و با پیشرفت فناوری کارخانه «واین ورک» که به ساخت کالسکه مدرسه مشغول بود، از ساخت این کالسکه‌های چوبی دست کشید و به سمت

علاوه بر نظارت بر رفتار دانش آموزان، در زمانی که اتوبوس دچار حادثه می‌شود می‌توان با دیدن فیلم علت حادثه را دریافت تا از تکرار آن جلوگیری کرد. در کشور آلمان هم ۱۶ مورد هشدار دهنده به بدنه خارجی اتوبوس‌های مخصوص مدارس نصب شده است. علاوه بر این‌ها هر یک از کمپانی‌های ساخت اتوبوس مدرسه موظف هستند، برای تک تک صندلی‌های این اتوبوس‌ها کمربند ایمنی طراحی کنند.

اتوبوس‌های فعلی مدرسه در شهرهای آمریکا بین ۵۹ تا ۹۰ نفر ظرفیت دارند که البته در نوع‌های دیگر این اتوبوس‌ها که در مدرسه‌های خصوصی استفاده می‌شوند، این ظرفیت کم‌تر و اتوبوس کوچک‌تر است.

بعد از متداول شدن اتوبوس مدرسه بسیاری از موسسات تحقیقاتی به بررسی ایمنی سفر دانش آموزان به مدرسه و بازگشت آنها به خانه پرداختند و در آماری اعلام کردند که در سال گذشته تنها ۶ دانش آموز که از اتوبوس مدرسه استفاده می‌کردند، در زمان نقل و انتقال به مدرسه کشته شدند؛ در حالی که این رقم در بین دانش آموزانی که از دیگر وسایل حمل و نقلی استفاده می‌کردند ۸۰۰ نفر کشته در طول یک سال تحصیلی بود. در شهرهای آمریکا در حال حاضر از میان ۵۴ میلیون دانش آموز مدارس این کشور، ۲۲ میلیون نفر آن‌ها از خدمات تقریباً رایگان اتوبوس‌های مدارس استفاده می‌کنند.

این که قابل تشخیص‌تر باشد به رنگ زرد دربیابند؛ وی همچنین نظارتی درباره اندازه اتوبوس، ارتفاع آن و وسایل ایمن سازی اتوبوس‌های مخصوص مدارس داشت.

به تدریج اتوبوس مدارس جایگاه خود را در بین مدارس شهرهای ایالت متحده آمریکا پیدا کرد و باعث رواج آن در دیگر شهرهای جهان شد. در کشور کانادا هم به مانند آمریکا، اتوبوس‌های مدارس از طراحی خاصی پیروی می‌کنند که همراه با این طراحی خاص تجهیزات ایمنی ویژه‌ای هم از ملحقات این اتوبوس‌هاست، اما در شهرهای دیگر جهان وضع کمی متفاوت است؛ به طوری که در برخی از شهرهای اروپایی گرچه اتوبوس مدارس ویژگی‌های خاصی دارد، اما تنها در زمان مدرسه از آن‌ها استفاده نمی‌شود؛ بلکه در دیگر زمان‌ها این اتوبوس‌ها در خطوط مختلف مشغول سرویس دادن به دیگر شهروندان هستند.

در اواسط دهه ۱۹۴۰ میلادی و در زمانی که اتوبوس مدرسه جایگاه خود را در میان شهرهای آمریکا و کانادا پیدا کرده بود، قوانینی هم برای امنیت بیش‌تر این اتوبوس‌ها وضع شد؛ به طوری که هر نوع وسیله نقلیه موتوری در زمانی که اتوبوس مدرسه در حال سوار یا پیاده کردن دانش آموزان است، باید به طور کامل بایستد چرا که کودکان کوچک به طور طبیعی ظرفیت ذهنی رشد یافته‌ای برای درک احساس خطر ندارند.

در کشورهای دیگر جهان هم به این منظور قوانینی وضع شد؛ به طور مثال در شهرهای استرالیا حداکثر سرعت خودروها زمانی که از کنار مدارس یا اتوبوس مدرسه می‌گذرند ۴۰ کیلومتر در ساعت پیش‌بینی شده که این سرعت در شهرهای کشور زلاندنو ۲۰ کیلومتر در ساعت است.

از سوی دیگر با پیشرفت فناوری، طراحی داخلی و خارجی این اتوبوس‌ها تغییر یافت و انواع چراغ‌های هشدار دهنده به این اتوبوس‌ها اضافه شد؛ به طوری که چراغ قرمز رنگی که روی سقف اتوبوس قرار دارد، باید در زمان ایستادن روشن شود و یا به صورت چشمک زن و هشدار دهنده باشد. در طراحی داخلی برخی از این اتوبوس‌ها هم در حال حاضر دوربین‌های ویدئویی و با توان ضبط تصویر وجود دارد که

برگردان: محبوبه خوانساری
منبع:

<http://www.schoolbusfleet.com>
<http://www.schoolbusinfo.org>
<http://www.napt.org>